

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: EUJUR@um.dk

EUJUR j.nr. 23/02607

24. januar 2025

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato
C-790/23	<p>Qassioun</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Skal artikel 18, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, fortolkes således, at et afslag på ansøgningen som omhandlet i denne bestemmelse omfatter det tilfælde, hvor en midlertidig opholdstilladelse, der tidligere efter ansøgning er meddelt den pågældende person i Danmark, og som er baseret på et behov for beskyttelse, ikke blev forlænget, når afgørelsen om ikke at forlænge ikke blev truffet på grundlag af en ansøgning fra denne person herom, men blev truffet myndigheden af egen drift?</p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Justitsministeriet</p> <p>Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	Mundtlig forhandling	29.01.25
T-334/22	<p>Danske Fragtmænd mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.</p> <p>—Kommissionens afgørelse (EU) 2022/459 af 10. september 2021(1) annulleres.</p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Justitsministeriet</p> <p>Transportministeriet</p> <p>Erhvervsministeriet</p> <p>Kammeradvokaten</p>	Dom	29.01.25

	—Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne			
C-560/23	<p>Tang <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal fristbestemmelserne i Dublinforordningens artikel 29, stk. 1 og 2, fortolkes således, at fristen på seks måneder i Dublinforordningens artikel 29, stk. 1, 2. led, regnes fra den endelige, materielle afgørelse af sagen i tilfælde, hvor en prøvelsesinstans i den anmodende medlemsstat, jf. Dublinforordningens artikel 27, har foretaget hjemvisning af sagen om overførsel til den kompetente myndighed i første instans, som efterfølgende har truffet fornyet afgørelse om overførsel senere end seks måneder efter modtagelse af den ansvarlige medlemsstats accept, herunder når hjemvisningen er begrundet i, at den ansvarlige medlemsstat, der oprindeligt har accepteret overførslen, efterfølgende har truffet beslutning om generelt at suspendere overførsler i medfør af Dublinforordningen, og hvor udsendelsen af den pågældende udlænding er tillagt opsættende virkning?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Mundtlig forhandling	06.02.25
C-797/23	<p>Meta Platforms Ireland <u>Sagen vedrører:</u> 1) Kan artikel 15 [i direktiv 2019/790 om ophavsret] fortolkes således, at den er til hinder for vedtagelse af nationale bestemmelser – såsom bestemmelserne i ophavsretslovens artikel 43a og i AGCom's beslutning nr. 3/23/CONS – hvad angår den del, hvor 1.a) der fastsættes en kompensationspligt (rimelig compensation) i tillæg til de eksklusive rettigheder, der er fastsat i ophavsretsdirektivets artikel 15, for [udbydere af informationssamfundstjenester] til gavn for udgivere, 1.b) der fastsættes forpligtelser for udbydere af informationssamfundstjenester – til at indlede forhandlinger med udgivere, – til at give udgivere og den regulerende myndighed de oplysninger, der er nødvendige med henblik på at fastsætte størrelsen af den rimelige compensation, samt – til ikke at begrænse synligheden af den berørte udgivers indhold i søgeresultaterne, mens forhandlingerne med denne er i gang, og 1.c) den regulerende myndighed (AGCom) tildeles – kompetencen til at føre tilsyn og pålægge sanktioner, – kompetencen til at definere referencekriterierne for at fastsætte størrelsen af den rimelige compensation, og – kompetencen til at fastsætte den eksakte størrelse af den rimelige compensation i tilfælde af manglende aftale mellem parterne? 2) Er ophavsretsdirektivets artikel 15 til hinder for nationale bestemmelser som de i det første spørgsmål nævnte, som pålægger udbydere af informationssamfundstjenester en oplysningspligt, som er underlagt den nationale regulerende myndigheds tilsyn, og hvis manglende opfyldelse medfører administrative sanktionsforanstaltninger? 3) Er de ovennævnte principper, nærmere bestemt princippet om friheden til at oprette og drive egen virksomhed i artikel 16 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om fri konkurrence i artikel 109 TEUF og proportionalitetsprincippet i artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet	Mundtlig forhandling	10.02.25

	<p>til hinder for nationale bestemmelser som de ovennævnte, hvormed</p> <p>3.a) der indføres en ret til kompensation i tillæg til de eksklusive rettigheder, der er fastsat i ophavsretsdirektivets artikel 15, som gennemføres ved den ovennævnte bestemmelse om, at udbydere af informationssamfundstjenester har pligt til at indlede forhandlinger med udgivere, pligt til at give udgivere og/eller den nationale regulerende myndighed de oplysninger, der er nødvendige med henblik på at fastsætte størrelsen af den rimelige kompensation, samt pligt til ikke at begrænse synligheden af den berørte udgivers indhold i søgeresultaterne, mens forhandlingerne med denne er i gang, og</p> <p>3.b) den sidstnævnte myndighed tildes</p> <ul style="list-style-type: none"> – kompetencen til at føre tilsyn og pålægge sanktioner, – kompetencen til at definere referencekriterierne for at fastsætte størrelsen af den rimelige kompensation, og – kompetencen til at fastsætte den eksakte størrelse af den rimelige kompensation i tilfælde af manglende aftale mellem parterne? 			
C-417/23	<p>Slagelse Almennyttige Boligselskab Afdeling Schacken-borgvænge</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1) Skal begrebet »etnisk oprindelse«, henholdsvis »bestemt etnisk oprindelse« i artikel 2, stk. 2, litra a og b, i direktiv 2000/43 fortolkes således, at disse begreber under omstændigheder som de i sagen foreliggende – hvor der efter den danske almenboliglov skal ske en nedbringelse af andelen af almene familieboliger i såkaldte omdannelsesområder, og hvor det er en betingelse for kategoriseringen heraf, at der i et boligområde er mere end 50% »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande« – omfatter en gruppe af personer, der er afgrænset som »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande«?</p> <p>2) Hvis spørgsmål 1 helt eller delvis besvares bekræftende, skal artikel 2, stk. 2, litra a og b, da fortolkes således, at den i sagen beskrevne ordning udgør direkte eller indirekte forskelsbehandling?</p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Justitsministeriet</p> <p>Social- og Boligministeriet</p> <p>Kammeradvokaten</p> <p>Til orientering: Børne- og Undervisningsministeriet</p>	GA	13.02.25

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypokolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sagstype	Proces-skridt	Dato
C-510/23	<p>Trenitalia</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Skal artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005, sammenholdt med princippet om forbrugerbeskyttelse og princippet om god forvaltningsskik, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den, der følger af</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	O-sag	Dom	30.01.25

	<p>anvendelsen af artikel 14 i lov nr. 689 af 24. november 1981 – som fortolket i retspraksis – ifølge hvilken Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato har pligt til at indlede en håndhævelsessag med henblik på at fastlægge, om der foreligger en ukorrekt (urimelig) handelspraksis, inden for en frist på 90 dage, der løber fra det tidspunkt, hvor konkurrencemyndigheden har fået kendskab til overtrædelsens væsentligste elementer, idet disse alene kan udgøres af de elementer, som er indeholdt i den første klage over overtrædelsen?</p>				
C-636/23 og C-637/23	<p>Al Hoceima m.fl.</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Skal artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 1 og 2, samt artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/115, hver for sig eller under ét, fortolkes i lyset af dette direktivs artikel 13 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, således at de er til hinder for, at en manglende indrømmelse af en frivillig udrejsefrist bliver anset for at vedrøre en simpel gennemførelsesmetode, der ikke ændrer den pågældende udlændings retstilling, eftersom indrømmelsen eller den manglende indrømmelse af en frivillig udrejsefrist ikke ændrer på den underliggende konstatering af ulovligt ophold på statens område?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal udtrykkene »ledsager« i artikel 3, nr. 6), i direktiv 2008/115 og »ledsages af« i artikel 11, stk. 1, i samme direktiv fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den kompetente myndighed selv efter længere tids forløb stadig kan eller skal pålægge et indrejseforbud på grundlag af en afgørelse om tilbagesendelse, hvori der ikke er indrømmet nogen frist for frivillig udrejse? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende: Betyder disse udtryk da, at en afgørelse om tilbagesendelse, hvori der ikke er indrømmet nogen frist for frivillig udrejse, samtidig med afgørelsen eller inden for en rimelig kort periode skal ledsages af et indrejseforbud? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Omfatter retten til effektive retsmidler, der er sikret ved artikel 13 i direktiv 2008/115 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, muligheden for i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af afgørelsen om tilbagesendelse at anfægte lovligheden af en afgørelse om ikke at indrømme en frist for frivillig udrejse, hvis lovligheden af retsgrundlaget for indrejseforbuddet ellers ikke længere kan anfægtes på en effektiv måde?</p> <p>3. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal udtrykkene »fastsættes en passende frist« i artikel 7 [stk. 1, første punktum] samt »og [...] en forpligtelse [...] til at vende tilbage« i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2008/115 fortolkes således, at en indrømmet frist – eller i hvert fald en undladelse af at indrømme en frist – i forbindelse med pligten til udrejse udgør en væsentlig bestanddel af en afgørelse om tilbagesendelse, således</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	30.01.25

	<p>at afgørelsen om tilbagesendelse som helhed bortfalder, og der skal træffes en ny afgørelse om tilbagesendelse, hvis det konstateres, at denne frist er ulovlig?</p> <p>Hvis Domstolen finder, at afslaget på indrømmelse af en frist ikke er en væsentlig bestanddel af en afgørelse om tilbagesendelse, hvilken praktisk rækkevidde og gennemførlighed har da en afgørelse om tilbagesendelse som omhandlet i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2008/115, i hvilken fristelementet er udeladt, i tilfælde af, at den pågældende medlemsstat ikke har gjort brug af muligheden i henhold til artikel 7 [, stk. 1,] i dette direktiv for at fastsætte, at der alene indrømmes en frist efter begæring fra den pågældende tredjelandstatsborger?</p>				
C-759/23	<p>PJ Carroll et Nicoventures Trading <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Første spørgsmål: Er det delegerede direktiv ugyldigt med den begrundelse, at det går ud over de beføjelser, der er tillagt ved artikel 7, stk. 12, og artikel 11, stk. 6, i direktiv 2014/40/EU sammenholdt med artikel 290 TEUF og henset til artikel 2, nr. 14), 19) og 28), i direktiv 2014/40/EU?</p> <p>Andet spørgsmål: Er det delegerede direktiv ugyldigt med den begrundelse, at Kommissionen ikke havde beføjelse til at konkludere, at der var sket en væsentlig ændring i forholdene som omhandlet i artikel 7, stk. 12, og/eller artikel 11, stk. 6, og/eller artikel 2, nr. 28), i direktiv 2014/40/EU?</p>	Sikkerhedsstyrelsen	O-sag	GA	30.01.25
C-783/23	<p>Liège Airport Security <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Skal artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 fortolkes således, at den kompetente myndighed, der er udpeget i henhold til denne bestemmelse – som den eneste myndighed – kun overvåger anvendelsen af de i artikel 4 omhandlede fælles grundlæggende normer, når disse normer følger af en lovgivning, der specifikt vedrører sikkerhed inden for civil luftfart?</p>	Transportministeriet	O-sag	GA	30.01.25
C-158/23	<p>Keren <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Skal kvalifikationsdirektivets artikel 34 fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som den i artikel 7b i Wet inburgering (integrationsloven) fastsatte, som under bødeansvar pålægger asylberettigede en forpligtelse til at bestå en integrationsprøve?</p> <p>2. Skal kvalifikationsdirektivets artikel 34 fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter asylberettigede principielt selv skal afholde de fulde udgifter til integrationsprogrammerne?</p> <p>3. Har det betydning for besvarelsen af det andet spørgsmål, at asylberettigede kan modtage et statslån til at betale udgifterne til integrationsprogrammerne, og at dette lån eftergives, hvis de består deres integrationsprøve rettidigt eller rettidigt fritages eller undtages fra integrationspligten?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	04.02.25

	4. Såfremt kvalifikationsdirektivets artikel 34 tillader, at asylberettigede under bødeansvar pålægges en pligt til at bestå en integrationsprøve, og at de skal afholde de fulde udgifter til integrationsprogrammerne, forringer størrelsen af lånet, som skal betales tilbage, da – eventuelt i forbindelse med bøden – gennemførelsen af målet med kvalifikationsdirektivets artikel 34 og bestemmelsens effektive virkning?				
T-743/21	Ryanair mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Kommissionens afgørelse af 16. juli 2021 om statsstøtte SA. 57369 (2020/N) — Portugal — Redningsstøtte til TAP SGPS (1) annulleres og — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Transportministeriet	O-sag	Dom	05.02.25
C-71/23 P og C-82/23 P	Frankrig mod CWS Powder Coatings m.fl. Emne: REACH-forordningen. Påstande: – Den Europæiske Unions Ret dom af 23. november 2022, i de forenede sager T-279/20 og T-288/20, CWS Powder Coatings m.fl. mod Kommissionen, og i sag T-283/20, Billions Europe m.fl. mod Kommissionen, ophæves. – Domstolen træffer afgørelse i sagen, og Den Franske Republik frifindes i søgsmålene anlagt i første instans af CWS Power Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Brillux GmbH & Co. KG og Daw SE i sagerne T-279/20, T-283/20 og T-288/20, eller, såfremt Domstolen ikke finder, at sagerne er modne til påkendelse, hjemvises de til Retten. – CWS Power Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Brillux GmbH & Co. KG og Daw SE tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Ligestillingsministeriet	O-sag	GA	06.02.25
C-492/23	Russmedia Digital et Inform Media Press <u>Sagen vedrører:</u> 1) Finder artikel 12-14 i direktiv 2000/31/EF også anvendelse på en udbyder af informationstjenester af typen oplagring/hosting, som stiller et websted til rådighed for brugere, hvor der gratis eller mod betaling kan indrykkes annoncer, og som hævder, at dennes rolle i forbindelse med indrykningen af brugeres annoncer er rent teknisk (at stille platformen til rådighed), men som gennem de generelle betingelser for brug af webstedet angiver, at denne ikke gør en ejendomsret gældende over det leverede eller offentliggjorte, uploadede eller transmitterede indhold, men bevarer retten til at bruge indholdet, herunder retten til at kopiere, distribuere, transmittere, offentliggøre, reproducere, ændre, oversætte, overdrage til partnere og slette dette indhold til enhver tid, selv uden en grund hertil? 2) Er en sådan udbyder af informationstjenester af typen oplagring/hosting, som er dataansvarlig, ifølge fortolkningen af artikel 2, stk. 4, artikel 4, nr. 7 og 11, artikel 5, stk. 1, litra f), artikel 6, stk. 1, litra a), artikel 7, artikel 24 og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 og	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Justitsministeriet	O-sag	GA	06.02.25

	<p>artikel 15 i direktiv 2000/31/EF forpligtet til at kontrollere, inden en annonce indrykkes, om annoncøren er den person, hvis personoplysninger er indeholdt i annoncen?</p> <p>3) Er en sådan udbyder af informationstjenester af typen oplagring/hosting, som er dataansvarlig, ifølge fortolkningen af artikel 2, stk. 4, artikel 4, nr. 7 og 11, artikel 5, stk. 1, litra f), artikel 6, stk. 1, litra a), artikel 7, artikel 24 og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 og artikel 15 i direktiv 2000/31/EF forpligtet til på forhånd at kontrollere indholdet af de af brugere fremsendte annoncer med henblik på at udelukke dem, som kan være af ulovlig karakter eller krænke en persons privatliv og familieliv?</p> <p>4) Er en sådan udbyder af informationstjenester af typen oplagring/hosting, som er dataansvarlig, ifølge fortolkningen af artikel 5, stk. 1, litra b) og f), artikel 24 og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 og artikel 15 i direktiv 2000/31/EF forpligtet til at iværksætte sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre eller begrænse reproduktion og viderespredning af indholdet af annoncer, hvis udgivelse denne formidler</p>				
C-784/23	<p>Voore Mets et Lemeks Põlva</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Kan artikel 5, litra a), b) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at de heri fastsatte forbud kun gælder, i det omfang dette er nødvendigt for – som omhandlet i dette direktivs artikel 2 – at opretholde bestanden af de pågældende arter på et niveau, som især imødekommer økologiske, videnskabelige og kulturelle krav og samtidig tilgodeser økonomiske og rekreative hensyn, såfremt drab på eller forstyrrelse af fugle eller ødelæggelse eller beskadigelse af deres reder eller æg ikke er formålet med handlingen?</p> <p>2) Skal artikel 5, litra a), b) og d), i direktiv 2009/147, sammenholdt med dette direktivs artikel 2, fortolkes således, at de handlinger, der i henhold til disse bestemmelser er forbudt i fuglenes yngletid, bl.a. er forsætlige, når det på grundlag af videnskabelige data og observationer af enkelte fugle kan lægges til grund, at ca. ti fuglepar pr. hektar bygger rede i en skov, som skal fuldstændig slutfældes (slutfældning), uden at det er konstateret, at individer af fuglearter, som har en ugunstig bevaringsstatus, bygger rede på fældnings-arealet?</p> <p>3) Skal artikel 5, litra a), b) og d), i direktiv 2009/147, sammenholdt med dette direktivs artikel 2, fortolkes således, at de handlinger, der i henhold til disse bestemmelser er forbudt i fuglenes yngletid, bl.a. er forsætlige, når det på grundlag af videnskabelige data og observationer af enkelte fugle kan lægges til grund, at ca. ti fuglepar pr. hektar bygger rede i en skov, hvor kun en del af træerne skal fældes (delvis fældning),</p>	Miljø- og Ligestillingsministeriet	O-sag	GA	06.02.25

	<p>uden at der er grund til at antage, at individer af fuglearter, som har en ugunstig bevaringsstatus, bygger rede på fældningsarealet?</p> <p>4) Kan artikel 9, stk. 1, litra a), tredje led, i direktiv 2009/147, sammenholdt med dette direktivs artikel 2, fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for retsfor skrifter i en medlemsstat, som tillader at fravige de forbud, der er fastsat i dette direktivs artikel 5, litra a), b) og d), med henblik på, at der i fugles yngletid kan gennemføres en slutfældning for at hindre omfattende skader på skov som en form for ejendom?</p> <p>5) Kan artikel 9, stk. 1, litra a), tredje led, i direktiv 2009/147, sammenholdt med dette direktivs artikel 2, fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for retsfor skrifter i en medlemsstat, som tillader at fravige de forbud, der er fastsat i dette direktivs artikel 5, litra a), b) og d), med henblik på, at der i fugles yngletid kan gennemføres en delvis fældning for at hindre omfattende skader på skov som en form for ejendom?</p> <p>6) Såfremt direktiv 2009/147 ikke tillader, at der i fugles yngletid gennemføres en slutfældning for at hindre omfattende skader på skov som en form for ejendom, er en sådan ordning da i overensstemmelse med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og gælder den, selv hvis træfældningen ikke påvirker nogen fuglearter, som har en ugunstig bevaringsstatus?</p> <p>7) Såfremt direktiv 2009/147 ikke tillader, at der i fugles yngletid gennemføres en delvis fældning for at hindre omfattende skader på skov som en form for ejendom, er en sådan ordning da i overensstemmelse med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og gælder den, selv hvis træfældningen ikke påvirker nogen fuglearter, som har en ugunstig bevaringsstatus?</p>				
C-17/24	<p>CeramTec <u>Sagen vedrører:</u> Er de ugyldighedsgrunde, der består i registreringen af et varemærke i strid med bestemmelserne i artikel 7 på den ene side og af ond tro hos ansøgeren på datoen for indgivelsen af ansøgningen på den anden side, jf. henholdsvis litra a) og b) i artikel 52, stk. 1, i samme forordning, uafhængige af hinanden og uden sammenfald? Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, kan ond tro hos ansøgeren da bedømmes i lyset af alene den absolutte registreringshindring, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 207/2009, når det ikke er blevet konstateret, at det tegn, der er ansøgt registreret som varemærke, udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat? Skal artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 fortolkes således, at denne bestemmelse udelukker ond tro hos en ansøger, der har indgivet en</p>	<p>Erhvervsministeriet</p> <p>Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	O-sag	GA	06.02.25

	ansøgning om varemærkeregistret i den hensigt at beskytte en teknisk løsning, hvis det efter denne indgivelse er blevet opdaget, at der ikke forelå en forbindelse mellem den omhandlede tekniske løsning og de tegn, som udgør det varemærke, der er søgt registreret?				
C-42/24	<p>Emporiki Serron - Emporias kai Diathesis Agrotikon Proionton</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Er en national bestemmelse såsom artikel 103 i lov nr. 2362/1995, der ikke alene fastsætter en forældelsesfrist på fem år for tilbagesøgning af beløb, der anses for at være uretmæssigt udbetalt til økonomiske beslutningstagere som følge af de pågældendes handling eller undladelse, der skader eller kunne skade Fællesskabernes almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af Fællesskaberne, men som også fastsætter begyndelsestidspunktet for denne forældelsesfrist til det tidspunkt, hvor det konstateres, at støtten er udbetalt uretmæssigt eller ulovligt, og ikke til det tidspunkt, hvor uregelmæssigheden fandt sted, forenelig med bestemmelserne i artikel 3 i forordning nr. 2988/95 og med det almindelige retssikkerhedsprincip?</p> <p>2) Såfremt der i den nationale lovgivning i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2988/95 er fastsat en længere forældelsesfrist end den fireårige forældelsesfrist, der er omhandlet i samme forordnings artikel 3, stk. 1, skal bestemmelserne i det sidstnævnte stykke, sidste afsnit, da fortolkes således, at de fastsætter en maksimal forældelsesfrist på otte år for tilbagesøgning af støtte, der er udbetalt uretmæssigt eller ulovligt, regnet fra det tidspunkt, hvor uregelmæssigheden fandt sted, eller således, at denne bestemmelse fastsætter en maksimal forældelsesfrist, der er dobbelt så lang som den længere frist, der er fastsat i den nationale lovgivning?</p> <p>3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og det andet spørgsmål besvares med, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning nr. 2988/95 skal fortolkes således, at de fastsætter en dobbelt så lang maksimal forældelsesfrist, som den længste forældelsesfrist, der er fastsat i national lovgivning, opstår spørgsmålet, i tilfælde af, at det antages, at den nationale lovgivning fastsætter en forældelsesfrist, der er længere end den, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2988/95, og samtidig fastsætter begyndelsestidspunktet for denne frist til det tidspunkt, hvor uregelmæssigheden konstateres, om den maksimale forældelsesfrist regnes fra det tidspunkt, hvor uregelmæssigheden fandt sted eller fra det tidspunkt, hvor den blev konstateret?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	06.02.25
C-82/24	<p>Veolia Water Technologies e.a.</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Skal principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transportministeriet	O-sag	GA	06.02.25

	og offentlige bygge- og anlægskontrakter (nu artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF) fortolkes således, at de udelukker en fortolkning af national lovgivning, der gør det muligt at fastlægge indholdet af en kontrakt om offentlige indkøb indgået med et konsortium sammensat af enheder fra forskellige EU-medlemsstater, således at kontrakten må anses for at fastsætte en forpligtelse, der indirekte havde kunnet påvirke fastsættelsen af den pris, der er angivet i entreprenørens tilbud, men hvilken forpligtelse ikke udtrykkeligt er fastsat i kontraktens indhold eller i udbudsmaterialet, men som følger af en bestemmelse i national ret, der ikke finder direkte anvendelse på denne kontrakt, men som anvendes analogt?				
C-383/23	ILVA Spørgsmål; I. Skal begrebet "virksomhed" i artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen forstås som en virksomhed som omhandlet i artikel 101 og 102 i TEUF, jf. præambel betragtning 150 i databeskyttelsesforordningen, og EU-Domstolens retspraksis inden for EUkonkurrencerettens område, således at begrebet "virksomhed" omfatter enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen fortolkes således, at der ved udmåling af en bøde til en virksomhed skal lægges vægt på den samlede globale årlige omsætning i den økonomiske enhed, som virksomheden måtte indgå i, eller alene på den samlede globale årlige omsætning i virksomheden selv?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Rigsadvokaten Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	13.02.25
C-472/23	L. Sagen vedrører: 1) Skal artikel 10, stk. 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med 6., 8., og 31. betragtning til direktivet, fortolkes således, at kreditgiveren ikke har opfyldt den forpligtelse, som denne bestemmelse pålægger den pågældende, når en del af vilkårene i en forbrugerkreditaftale anses for at være urimelige, da de årlige omkostninger i procent, som kreditgiveren angiver ved aftalens indgåelse, er højere, end hvis det urimelige kontraktvilkår ikke skal anses for bindende? 2) Skal artikel 10, stk. 2, litra k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med 6, 8, og 31. betragtning til direktivet, fortolkes således, at det er tilstrækkeligt at give forbrugeren oplysninger om, hvor ofte, i hvilke situationer og med hvilke maksimale procentbeløb gebyrerne, der er forbundet med opfyldelse af aftalen, kan forhøjes, selv om forbrugeren ikke kan kontrollere, at en sådan situation er opstået, og gebyret som følge heraf kan fordobles?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Justitsministeriet	O-sag	Dom	13.02.25

	<p>3) Skal artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med 6., 8., og 31. betragtning i direktivet, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for national lovgivning, som udelukkende indeholder én sanktion for overtrædelse af den oplysningspligt, der er pålagt kreditgiveren, uanset graden af overtrædelsen af oplysningspligten, og dens indvirkning på forbrugerens eventuelle beslutning om at indgå en kreditaftale, når sanktionen indebærer, at kreditten ydes rentefrit og gratis?</p>				
--	--	--	--	--	--